

Parkytorna växer igen

Ökad nedskräpning och krympt budget sätter spår i parkskötseln

Jönköping kommuns arbete med att hålla efter gräset och underhålla parker och grönområden dras ned.

Det kommer att märkas redan i sommar. Vissa parker får högst bara en klippning på hela sommaren.

Pengarna räcker inte till mer, eftersom budgeten för parkunderhåll har minskat,

menar tekniska kontoret. En stor bov i sammanhanget är att nedskräpningen bara blir värre.

Kommunen tvingas lägga allt mer pengar på att städa, i stället för att plantera blommor och klippa gräs.

Vissa stranddelar kan påminna om en soptipp efter en helg. Slapp vi ta reda på

det kunde vi satsa mer på att hålla efter gräset, säger parkchef Lennart Angelius.

Den förra sommaren bedömdes som den värsta på tio år på Vätterstranden. Efter en solig dag tvingades tekniska kontoret ta reda på upp till tio kubikmeter skräp.

Lennart Angelius tycker dock inte att ett

vildare gräs i vissa parkområden enbart ska ses negativt. Det öppnar för betydligt fler blommor och en större biologisk mångfald, menar han.

Men parkavdelningen skulle samtidigt gärna se att politikerna ökar på pengapotten för underhållet, när budgetdiskussionerna drar igång i höst. SIDAN 2

Språkbarriär? Frida Högberg med en av alla spanska adoptivhundar som dök upp när SOS Animals hade återträff i Jönköping. Även ägarna var med, både Frida och hennes syster Sofia här adopterat. FOTO: PÅR GRÄNNÖ

Gathundar får svenska hem

Från minimala till jättestora. I alla tänkbara färgkombinationer och i alla möjliga – och omöjliga – former. De spanska gathundarna var överallt

när SOS Animals hade återträff i Jönköping. En sak hade de dock gemensamt – de var snälla, rena och tillgivna.

SOS Animals tar hand om gathundar i Fuengirola utanför Málaga och placerar dem i Sverige. Sedan engelskan Kim Halliwell grundade organisationen 1997 har

över 1 000 hundar fått svenska hem. Men behovet är aldrig sinande. Sju hundar landade från Spanien i lördags och behöver ett hem. SIDAN 5

Gamla vänner. Kim Halliwells dotter Kelly Moxon, som fyller elva år i morgon, gosar med en av alla hundar hon känner från familjens hundgård i Fuengirola. FOTO: PÅR GRÄNNÖ

Från byracka till bästa vän

Pratar de svenska? – Ja, självklart! De kan nog inte ett ord på spanska.

Sofia Högberg tittar på Felix och Zorro. Hon har haft dem sedan de var ett par veckor gamla. Klart de kan svenska.

Men frågan är befogad, för alla hundarna på träffen som SOS Animals ordnat i Jönköping är från Spanien. Innan organisationen ordnade svenska hem åt dem var de gathundar i, och omkring, Fuengirola på den spanska solkusten. Under en varm eftermiddag i brytpunkten mellan juni och juli får de tillfälle att träffas igen.

– Vi brukar ha återträffar i Stockholm och Göteborg. Vi tycker att det är kul att träffa hundarna och familjerna som väljer att ta dem. Och så tänkte vi sprida ut det, så får man chans att träffa fler hundar och fler familjer, säger Malin Andersson, en av SOS Animals ideella drivkrafter i Sverige.

Hon uppskattar antalet hundar på träffen i Jönköping till runt 25, och ungefär lika många människor. Men de förstnämnda är luriga att räkna, för de är överallt – hela tiden.

Plötsligt ryker två av hundarna ihop på en liten grusplan, och resten förvandlas genast till streck som dras från alla håll till bråket i gruset där det enda som nu syns är ett växande dammoln.

Men lika fort som det började är bråket över och lugnet åter. Malin Andersson passar på att räkna hundarna igen och kommer nu fram till siffran 30. De är lättare att räkna nu.

– De flesta har stelnat lite när de har bråkat, säger hon.

Sofia Högberg har fyra spansk-adopterade hundar hemma i Stenungsund, men bara Felix och Zorro fick följa med till Jönköping. Mest praktiskt så.

– De två väger 4 kilo, och de andra 17 och 24.

De båda lättviktarna tillhör träffens minsta hundar, men är bland dem som syns allra mest. Framför allt Felix verkar vara en favorit – hans namn hörs hela tiden.

Kan namnen
Alla på träffen verkar för övrigt kunna namnet på varenda hund.

– Ja, och Kim kan ju namnen på alla hundar, säger Malin Andersson.

Alla SOS Animals hundar –

inte bara de 30 närvarande. Imponerande med tanke på att Kim Halliwell har placerat över 1 000 hundar i Sverige sedan hon grundade organisationen 1997.

– Det började med en hund, och inom en kort period hade jag fyrtio. Då insåg jag att jag var tvungen att starta en organisation, säger Kim Halliwell.

300 om året
I dag driver hon en hundgård i Spanien tillsammans med sin familj och placerar runt 300 hundar om året i Sverige.

Uppenbarligen minns hundarna henne också. Kim sitter i gräset och berättar om slitet och uppföringarna med SOS Animals när hunden Pablo med ens

rusar fram från ingenstans och börjar slicka henne i ansiktet.

– Vi har inte setts sedan i januari, förklarar hon.

Större utbud i Spanien
Organisationen drivs genom volontärarbete och donationer. På hemsidan kan man se vilka hundar som behöver ett hem – vill man ordna ett kostar det 4 200 kronor.

– Det är precis så det tärker. Vi får tillbaka det vi lagt ut, säger Malin Andersson.

Hundarna måste vara minst sju månader för att få flyga och fyller därför ett behov i Sverige. Inte alla vill ha valpar, och utbudet av vuxna svenska omplaceringshundar är litet.

– De som finns i Sverige är

Så fungerar SOS Animals adoptioner

- Att adoptera en hund kostar 4200 kronor. I priset bland annat flygbesök, hälsokontroller, blodtester, avmaskningar, vaccinationer, id-märkning, kastrering och friskhetsintyg.
- Den som adopterar måste vara över 20 år.
- Hunden får inte säljas, ges bort eller avlivas. Uppstår problem hjälper SOS Animals till.

Källa: www.sos-animals.se

ofta stora hanhundar som har lite problem. I Spanien finns ju allt. Från små långhärliga söta hundar som funkade bra med tanger till snabba kapplöpningshundar, säger Sofia Högberg.

– Naturligtvis finns det hundar som inte passar att bli adopterade. Dem väljer vi inte till Sverige utan de får stanna på

vår hundgård i Spanien och bli sponsordhundar, säger Malin Andersson.

Hon är medveten om att det SOS Animals gör inte är populärt bland svenska hunduppfödare, och att en del veterinärer kritiserar importen.

– I början blev jag sur, ledsen och arg. Men nu kan jag förstå att folk som inte har kunskap om vad det innebär att ta hem en spansk hund reagerar med rädsla, säger Malin Andersson.

För Sara Nilsson var valet enkelt.

– Jag skulle aldrig få för mig att köpa en hund på en kennel i Sverige. Jag tycker inte om tanken på att man föder upp hundar för pengar, det finns många som ser pengarna framför livet. Jag tycker att man kan göra insatser för hundar som inte har något hem.

Tillsammans med Johan Tägtström har hon två hundar från Spanien och två svenska omplaceringshundar. Det är lätt att tro att åtminstone de före detta gathundarna skulle vara ovana vid människor och lite skygga.

– Tvärtom, de har nästan varit lite klängiga, säger Sara Nilsson.

JOHANNES CLERIS

Vill hjälpa. Sara Nilsson skulle aldrig köpa en hund på kennel när det finns så många gathundar som behöver en matte.

Hundvän. SOS Animals grundare Kelli Halliwell.

Unik. Det fanns hundar i alla färger och former på träffen.

Nästan släkt. Frida Högberg leker med sin syster Sofias populära hund Felix.